

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

ΤΟ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΚΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΣΤΑ ΕΠΤΑΝΗΣΑ

Όπως είναι γνωστόν υπάρχει νομολογία των Δικαστηρίων της χώρας μας, ότι δεν υπάρχουν στα Επτάνησα Δημόσια Κτήματα.

Ειδικότερα με την πλέον πρόσφατη απόφαση του αριθμός 340/1985 το Γ' τμήμα του Αρείου Πάγου υποστηρίζει ότι σύμφωνα με το από 13-29 Δεκεμβρίου 1817 « Σύνταγμα του Ηνωμένου Κράτους των Ιονίων Νήσων», εκτός από την εδρεύουσα στην Κέρκυρα Γενική Κυβέρνηση, υπήρχε και μια Τοπική Διοίκηση σε κάθε Νησί. Την Τοπική Διοίκηση ασκούσε ένα πενταμελές Επαρχιακό Συμβούλιο με επικεφαλής τον Έπαρχο, υπό την επίβλεψη του εγκατεστημένου στο Νησί παρατηρητή του Άγγλου Αρμοστή.

Στις τοπικές αυτές αρχές ανήκε η διαχείριση της δημόσιας οικονομίας και της περιουσίας του Νησιού. Κατά συνέπεια δημόσια κτήματα δεν ανήκαν στην ιδιοκτησία του Ηνωμένου Κράτους των Ιονίων Νήσων, ούτε προβλεπόντανε στο παραπάνω αναφερόμενο Σύνταγμα, ώστε να περιέλθουν στο Ελληνικό Κράτος μετά την Ένωση της Επτανήσου το 1864.

Γεγονός που προκύπτει και από τον μεταγενέστερο νόμο ν.Ρ-Ν/1866, όπου γίνεται αναφορά στις διατάξεις περί «επιχωρίων προσόδων» δηλαδή εκείνων κάθε Νησιού (άρθρο 10) και ορίστηκε ότι μέχρι να εκδοθεί ειδικός νόμος για την διανομή της επιχώριας περιουσίας κάθε Νησιού στους Δήμους, έργο που ανατέθηκε σε επιτροπή, ο αριθμός των μελών της οποίας ήταν ίσος με τον αριθμό των Δήμων του κάθε Νησιού (άρθρο 11). Στο δε άρθρο 13 υπήρχε η πρόβλεψη, ότι τα εισοδήματα από την περιουσία του κάθε Νησιού θα διανέμοντα στους Δήμους ανάλογα με τον πληθυσμό τους.

Στο δε άρθρο 14 υπήρχε η πρόβλεψη ότι οι δημοτικές αρχές του κάθε Δήμου οφείλουν να εκτελούν όλες τις απαιτούμενες πράξεις για την διοίκηση και την επιμέλεια των υπάρχόντων εις την περιφέρεια τους εγχωρίων κτημάτων.

Για δε την διανομή της εν λόγω εγχώριας περιουσίας εκδόθηκαν στη συνέχεια οι νόμοι: ΥΠ/1871 για την Ζάκυνθο, ο ν. ΨΞΣΤ/1879 για την Λευκάδα, ο ν. ΑΦΙ/1887 για την Κέρκυρα..

Ειδικότερα για την Κέρκυρα η διαχείριση της εγχώριας περιουσίας, είχε ρυθμιστεί με τον νόμο ΣΟΕ/1868 « περί διαχειριστικής επιτροπής της κοινής της νήσου Κέρκυρας περιουσίας».

Κατά συνέπεια το Ελληνικό Δημόσιο δεν έχει δικαιώματα κυριότητας, αφού ούτε κατά την ένωση της Επτανήσου ουδεμία υπήρξε ρύθμιση, ούτε ως διάδοχος κατάσταση του Ηνωμένου Κράτους των Ιονίων Νήσων απέκτησε κυριότητα, αφού το τελευταίο δεν είχε στην κυριότητα του δημόσια κτήματα, δεδομένου ότι αυτά είχαν ήδη διανεμηθεί στους Δήμους του κάθε νησιού.

Εισηγούμαι:

1. Η Περιφέρεια των Ιονίων Νήσων να αναλάβει πρωτοβουλίες, προκειμένου να ενημερωθεί ο Επτανησιακός Λαός για τα δικαιώματα του επί της εγχώριας περιουσίας του κάθε Νησιού.

2. Στη συνέχεια να κινήσει η ΠΙΝ τις επιβαλλόμενες νομικές διαδικασίες, προκειμένου να διατηρείται στην επικαιρότητα η δίκαιη και νόμιμη απαίτηση του Επτανησιακού Λαού για ανάκτηση της εγχώριας περιουσίας του.
3. Σε κάθε διεκδίκηση ακινήτου για την δημιουργία γενικών και ειδικών υποδομών στα Νησιά της Επτανησιακής μας Περιφέρειας η σε τυχόν προσπάθειες κατάργησης η διάσπασης της Περιφέρειας μας, να γίνεται επίκληση της ιδιοκτησιακής μας αυτής ιδιαιτερότητας συγκριτικά με τις άλλες περιφέρειες της χώρας μας.

Θεωρώ ότι η επίκληση της κυριότητας αυτής, θα πρέπει να αποτελέσει βασικό μας επιχείρημα σε κάθε μας σχετική διεκδίκηση.

Είναι απόλυτα χαρακτηριστική η περίπτωση της διεκδίκησης της Δ.Ε.Υ.Α.Κ από την Κτηματική Εταιρεία του Δημοσίου (Κ.Ε.Δ), το 1992 του οικοπέδου για την κατασκευή των εγκαταστάσεων του βιολογικού καθαρισμού των λυμάτων της πόλης Κέρκυρας.

Στη σχετική σύσκεψη που έγινε στα γραφεία της Κ.Ε.Δ στην Αθήνα παρουσία των εκπροσώπων της Δ.Ε.Υ.Α.Κ, ως Κυβερνητικός τότε βουλευτής επικαλέστηκα, μεταξύ άλλων, στις υπερβολικές αξιώσεις της για την καταβολή του τιμήματος εξαγοράς του οικοπέδου, « Δεν φθάνει που με την Ένωση της Επτανήσου η Δημοτική περιουσία πέρασε στην ιδιοκτησία του Κράτους, τώρα καλείται στην ουσία ο Δήμος Κερκυραίων, να πληρώσει ένα μεγάλο τίμημα για να πάρει πίσω ένα μικρό κομμάτι της δικής του περιουσίας, για να κάνει ένα μεγάλο κοινωφελές έργο. Φεύγουμε Πρόεδρε και με μένα επικεφαλής θα κάνουμε κατάληψη του οικοπέδου και όποιος θέλει να έλθει να μας βγάλει». Για Ιστορικούς και μόνο λόγους αναφέρω ότι η διαπραγμάτευση για τον καθορισμό του τιμήματος, πήρε από εκείνη την στιγμή μία απόλυτα θετική τροπή.

Για την Κίνηση Επτανησίων Πολιτών
Αλέξανδρος Δεσύλλας
Περιφερειακός Σύμβουλος